

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.865 van 31 maart 1998
in de zaak A. 74.631/XII-121.**

In zake : François VAN ESPEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten E. VAN der MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

1. de STAD BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19,
2. het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door de Brusselse
Hoofdstedelijke Regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten R. WITMEUR en L. DE CONINCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat François VAN ESPEN op 10 juni 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 6 september 1996 van de gemeenteraad van de stad Brussel waarbij hem de tuchtmaatregel van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd en van de beslissing van 3 maart 1997 van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij zijn beroep ongegrond verklaard wordt en de gemeenteraadsbeslissing goedgekeurd wordt;

Gelet op het arrest nr. 68.843 van 14 oktober 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het tweede bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de eerste verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN DER MUSSELE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. BREWAEYS, die loco Advocaten R. WITMEUR en L. DE CONINCK verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoeker is, sedert 1 juni 1982, in dienst bij de stedelijke politie van de stad Brussel, thans als hoofdinspecteur van politie.

1.2. Op 2 april 1996 veroordeelt de correctionele rechtbank van Leuven verzoeker tot een gevangensstraf van negen maanden met uitstel voor wat 2/3 van de hoofdgevangenisstraf betreft. De rechtbank acht volgende misdrijven begaan tussen 1 november 1995 en 11 januari 1996 bewezen : aanschaf of bezit, invoer, gebruik in groep en vergemakkelijken van of aanzetten tot gebruik van cannabis; woonstschennis; bedreiging; verboden wapendracht.

1.3. Op 19 april 1996, de datum van zijn invrijheidstelling, beslist de hoofdcommissaris van politie van de stad Brussel verzoeker in toepassing van het gemeentelijk personeelsstatuut "onmiddellijk uit zijn functies te weren ten vrijwarende titel, in afwachting dat de definitieve beslissing te zijner opzichte door de bevoegde tuchtoverheid genomen wordt betreffende zijn preventieve schorsing".

1.4. Na verzoeker gehoord te hebben, beslist de burgemeester van de stad Brussel op 15 mei 1996 verzoeker vanaf 19 april 1996 preventief te schorsen voor de duur van vier maanden, met inhouding van één vierde van zijn wedde en met ontzegging van bevorderingsaanspraken.

Op 9 augustus 1996 beslist de burgemeester verzoekers preventieve schorsing met vier maanden te verlengen.

1.5. Op 6 september 1996 beslist de gemeenteraad aan verzoeker de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen met ingang van 19 april 1996.

Die beslissing, welke het eerste voorwerp uitmaakt van onderhavige vordering, luidt als volgt :

"De Gemeenteraad,
 Gelet op de nieuwe gemeentewet, inzonderheid de beschikkingen van titel XIV 'De tuchtregeling';
 Gelet op het algemeen stadsambtenarenreglement;
 (...)
 Overwegende dat betrokkene de waardigheid van het ambt, en zeker dit van politieagent, in het gedrang heeft gebracht door het oplopen van een veroordeling door de Correctionele Rechtbank;
 Overwegende inderdaad dat betrokkene op 2 april 1996 door de Correctionele Rechtbank te Leuven veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van negen maanden met 2/3 probatieuitstel van de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf gedurende een termijn van drie jaar onder bepaalde voorwaarden wegens (...)
 Overwegende dat dit vonnis in kracht van gewijsde is getreden;
 Gelet op de beslissingen van de h. Burgemeester van 15 mei 1996 en 9 augustus 1996, bekrachtigd door de Gemeenteraad in zitting van 17 juni 1996 en 6 september 1996, waarbij betrokkene preventief geschorst wordt vanaf 19 april 1996;
 Overwegende dat het dossier dat werd ter beschikking gehouden ter consultatie voor de leden van de Gemeenteraad, betrokkene en zijn eventuele verdediger, vergezeld was van een vertaling uitgevoerd door een beëdigd vertaler;
 Betrokkene en zijn verdediger gehoord in hun verklaringen;
 Overwegende dat de argumenten die hierin werden naar voor gebracht het voorwerp hebben uitgemaakt van een zorgvuldig onderzoek waaruit o.a. blijkt dat het verslag van het deskundig onderzoek van Dr J. DE VOGELAER zich wel degelijk in het dossier bevond samen met de beëdigde vertaling ervan;
 Overwegende dat een zeer strenge tuchtstraf zich opdringt;
 Overwegende dat de debatten het voorwerp hebben uitgemaakt van een simultaanvertaling in het Nederlands of het Frans voor zover, naar ieders keuze, het Frans of het Nederlands werd gebruikt;
 (...)"

1.6. Bij brief van 12 september 1996 wordt de beslissing van de gemeenteraad naar verzoeker opgestuurd.

1.7. Op 27 september 1996 stelt verzoeker bij de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest beroep in tegen de tuchtstraf.

Op 3 maart 1997 verwerpt de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het beroep. Hij keurt het tuchtbesluit van 6 september 1996 goed, met vermelding van volgende motieven :

"(...)

Overwegende dat de tenlaste gelegde feiten een zware sanctie rechtvaardigen;

Overwegende dat de tuchtprocedure regelmatig verlopen is en de rechten van de verdediging gerespecteerd werden;

Overwegende dat niets toelaat tot de onwettigheid van de beslissing, voorwerp van het huidig beroep, te besluiten, en hiermee dus volledig akkoord kan gegaan worden;

Overwegende dat geen van de middelen uiteengezet in het beroep weerhouden kan worden om de gemeentelijke beslissing te hervormen".

Deze beslissing wordt bij brief van 11 april 1997 ter kennis van verzoekers raadsman gebracht.

2. Overwegende dat de Raad van State bij arrest nr. 68.843 van 14 oktober 1997 de vordering tot schorsing van het besluit van 6 september 1996 van de gemeenteraad van de stad Brussel als onontvankelijk verworpen heeft omdat dat besluit, wegens opslorping ervan door de beslissing van 3 maart 1997 van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, uit het rechtsverkeer verdwenen is; dat de Raad wel de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen heeft van het voormelde besluit van 3 maart 1997 van de Minister-Voorzitter van de Brusselse regering;

3.1. Overwegende dat de raadsman van de tweede verwerende partij met een brief van 2 maart 1998 aan de Raad van State mededeelt dat de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met een 22 januari 1998 gedagtekend besluit het geschorste besluit van 3 maart 1997 ingetrokken heeft;

Overwegende dat dit nieuw gegeven tot gevolg heeft dat de vordering gericht tegen de beslissing van 3 maart 1997 geen voorwerp meer heeft;

3.2. Overwegende, wat het eerste voorwerp van de vordering betreft, dat de eerste verwerende partij wel de mening uit dat het gemeenteraadsbesluit van 6 september 1996 als een afzonderlijke beslissing voort is blijven bestaan; dat evenwel de Raad van State op die vraag niet dieper ingaat omdat, zelfs indien met de eerste verwerende partij aangenomen zou kunnen worden dat haar stelling juist is, de vordering wat haar beslissing betreft toch onontvankelijk is omdat zij dan betrekking heeft op een beslissing die bij gebrek aan goedkeuring niet uitvoerbaar geworden is;

4.1. Overwegende dat de raadsman van de eerste verwerende partij op de openbare terechtzitting opmerkt dat de staatsraad-verslaggever, toen hij als waarnemend voorzitter met het arrest nr. 68.843 van 14 oktober 1997 uitspraak heeft gedaan over de vordering tot schorsing, zich een oordeel over de zaak gevormd heeft waardoor, in acht genomen het feit dat diezelfde staatsraad thans deel uitmaakt van de kamer die uitspraak zal doen over het annulatieberoep, een schijn van partijdigheid gewekt wordt die zijn cliënte niet zal begrijpen;

4.2.1. Overwegende dat de opmerking van de eerste verwerende partij in rechte stoelt op het algemeen rechtsbeginsel dat rechterlijke instanties onpartijdig moeten zijn; dat dat beginsel, uitgelegd overeenkomstig de rechtspraak die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens ontwikkeld heeft ten aanzien van artikel 6.1. E.V.R.M., erop neerkomt dat een rechtscollege, bekeken vanuit de structurele of de objectieve onpartijdigheidsverplichting, onregelmatig samengesteld is wanneer de twijfel die de in een geding betrokken rechtsonderhorige heeft met betrekking tot de partijdig-

heid van een rechter, rekening houdend met de concrete omstandigheden van de zaak, gerechtvaardigd voorkomt; dat een rechtscollege slechts dan geacht moet worden niet onpartijdig samengesteld te zijn wanneer blijkt dat de vragen die het college -of een van de rechters die er deel van uit maakt- heeft moeten oplossen om in een voorafgaand stadium van de procedure een beslissing te nemen dezelfde zijn als de vragen die het college moet oplossen om aan het geding ten gronde een oplossing te geven;

4.2.2. Overwegende dat in dit geval de Raad van State zich er niet toe verplicht ziet uit te maken of, in acht genomen de sub 4.2.1. uiteengezette opvatting, het aan de staatsraad die in het kader van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing de door een verzoekende partij aangevoerde middelen ernstig bevonden heeft, alsnog toegelaten is deel te nemen aan de behandeling van de zaak ten gronde; dat de Raad zich immers, in acht genomen het sub 3. vermelde, nog alleen moet uitspreken over de vraag welk gevolg verbonden is aan het intrekingsbesluit van 22 januari 1998; dat in die omstandigheden niet wordt ingezien op grond van welke elementen bij de eerste verwerende partij gerechtvaardigde twijfel zou kunnen ontstaan over de onpartijdige samenstelling van de kamer,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de tweede verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig maart 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.